EX

SPINOSA ANONYMI SYLVA,

Folia quædam;

SIBYLLINIS LICET VERIORA,

Procellosis forte tamen ludibria

hîc evolant ventis jactanda.

Excudebat, *Anno Dom.* 16

From the Library of the author of
Caledonia and supposed to
be unique, as no other copy
can be traced - It was printed
at Edinburgh and the reason why
the printers name was withheld
will be obvious to any one
who reads the verses.

EX

SPINOSA

ANONYMI

SYLVA.

Allegoricum Speculum, in quo vera rei Scoticæ imago compendiosè redditur; Iambis certè peregrinis, adeoque tam navem vehentibus quam navi vectis; nec tamen ex Archilochi *patriâ, sed ipso* Piræo, *ad* Sophoclis *(absit invidia) numeros tantùm, & in re familiari angenda negligentiam, cothurnatis.*

Ad cymbæ SCOTICÆ moderatores, de patriæ bene merituros, Elegia parænetica.

1. *Januar.* 1649.

DUm vorticoso hîc fluctuamur in Mari,
Anniq; Ulyssis sunt adimpleri decem;
Nec navitæ uno verberant celeusmates
Ferèq; totus ordo, qui in transtris sedet,
Ortum intuens ad occidentem remigat;
Dum rarus est, qui, quâ feramur, prospicit
(Undique premente commodi caligine;)
Raruſque, qui non usque carbasi sinus
Obliquet, auram nec sibi sequens utilem?
Periculosa semper incursant vada,
Vectoribus naufragia (proh!) innocentibus
Passim minantes rupibus vel Syrtibus.
Quo navigatum more fit sat hactenus,

Suos itaque reponere in ſchalteria
Remos ſimul placeto ſummo & infimo.
Carina lambit: nunc bolide ſcrutemini;
(Nam curſitatum ad nauſeam jam per foros)
Laxate funes; vela detrahite; ad ſacram
Fugite anchoram; dein quiſque ſeminam hauriat;
Et ſumat unus ſibi Deus portiſculum
Quo perticis voſtrûm modos det omnium:
(Orariam ſi forte Scoticam velit
Adeòque magnæ oneratam Britanniæ
Servare Cœli ſummus & ſoli & ſali
Magiſter.) Eripite Charybdi nunc ratem,
Quæ mox peribit, ad modos contis datos,
Niſi ſubigatis; adſpicite, quæ nubibus
Allucet Helice nuper amotis vagis:
Et, quando ſolvetis Charybde ab hac ratem,
Cavete Scyllam, ne voret vos ut canis;
Cavete ventum, qui vocatur Cæcias;
Cum ſemper attrahat mala ad ſe nubila.
Adſpiret unus opto jam Favonius.
Portum ad beatum vela cymbæ publicæ
Qui mittat; uſque ut anchoram ſtet ibi ad ſacram.
Clavumque moveat rector interim vetus
Sacræ Polari Pyxidis cum lineâ
(Omni ita perito aſſentiente navitâ)
Vno minor (qui ò dirigat curſum) Deo;
De ſtirpe, Scotos quæ dies propheticos
Bis mille rexit, atque in omne ævum regat!
——Nunquamne reponam?
At ne ſutor ultra crepidam: Nam
Navem agere ignarus Navis timet——

Et

Lucifери rudis, exclamet Melicerta perille
Prontem de rebus.
Versare liceat doliam tamen mihi
Negotioso tempore hoc unà & meum:
Πολλακι γαρ χηπωρὸς ἀνηρ μαλα κἐρτομα εἶπεν.
Sæpe etenim est olitor verba opportuna loquutus.

Iamborum ensis, ab *Archilocho* veridico in *nostri temporis* Gigantas, Regicîdas & Sacricîdas, destrictus.

Feb. 1649.

VEteres Poetæ mira de Gigantibus
Canunt nefanda! Quid (malum) Typhoëa
Impulerat ignitas Polum in summum arbores
Olim jacere? quid molo pressus igne
Enceladus Ætnæ sulphura eructat sua,
Audax adhuc, neque tela formidans Jovis?
Quid tota turba Olympum & Ossam Pelio
Injecerat? Quo pugnâ Titanis fuit
Commota, bello numina ut lacesseret?
Invidia, & (omnis imperî nisi sui
Jugo rejecto) cum ambitu contentio,
Et quicquid Orci concitatum est anguibus
Solvêre scilicet Barathro de infernum
Tunc universa crinium ligamina,
Hæc mira non sunt; quando Terræ filii,
Fex plebis, infimique populi jam tribus

Nihil verentur in Deum summum male
Venena linguæ mittere, & blasphemiis
Cœlum impetere, hoc debitum Christo locum
Concedere, suam ut rite regat Ecclesiam:
Cui semper altis disciplinæ sepibus
Munire vites maxime cura fuit.
Verum solo dirum æquat hoc hominum genus
Munimen omne vineæ; & rapacibus
Concedit apriseruere radicitus,
Quicquid supremo consitum est ab Oenēo;
Ætola pubes tota quod vix seculo
Sudore multo restituere & sanguine
Queat futuro: sic vagari libere
Dedit per omnes, quæ ferat mens, Hæreses,
Et sacrosanctis prohibita tabulis Dei
Binis patrare facinora omnia licitè,
Crudele tantum præter id Homicidium,
Deliberata mente quod parret ferox
(Nisi lectione se redemerit libri)
Quisquam. Hęc licentia (heu Deus bone!) improba,
Quam turba Christi nomine sibi vindicat,
Et vendicare cerat armatus furor,
Nocturnus interim vigeat adulter, &
Si sæpius eōdem recidat, atque inferat
Varias in ædes filios propaginis
Adulterinę, qui auferant omnes opes,
Injuriam & cum jure sic commiscerat;
Quascunque jusserat tamen pœnas Deus
Inferre sceleri, nemo jam meritas furat:
Hicque manifesta furta patret, & parricidia
Perfossor alter esto, vel Zonarius
Sodor: male at si forte vitæ det Deus

Ut

Ut pœnitere possit, urgent parcere
Tanquam innocenti. Cuncta per me protinus
Sint alba! Vivat falla semper proferens,
Seu testibus, seu construat tabulis dolos:
Perjurus omnis risor & qui fœderis,
Suam juvare si hoc videt sententiam,
Divisa temnens victimæ (proh!) viscera,
Pirata vivat, raptor & boum; neque
Lex ulla nostro sanciatur sanguine,
Peccare nec Rubrica prohibeat reos,
Et omne sanguinis procul *Paradigma* sit,
Impune liceat sic mihi loqui & libere.
Vitanda cædes una. Sed quid cæditur
Imago certa Numinis *Britannico*
In orbe? Quænam ibi Filium, *Exhæres* fiet,
Vel proditoris jam jubet Lex sæcula
Per multa, militarium rapax nisi
Furor Tribunorum, quibus velle est suum
Pro lege? Quando abhorreat *David* tamen
Saulis ullam a veste partem demere.
Quis rege CAROLO temperantior cluit?
Quàm non venusta cum suo fuco Venus?
Quàm non adustus Bacchus ipsi epotus est,
At semper aqueo lotus a liquamine?
Cui grata magè repagula omnia Themidos
Objecta vitio, & cuique reddier suæ
Majore quisquam an præditus clementia?
Ullusve populi Rex fuit studiosior
Salutis? Uni jam jugo si Ecclesiæ
Et Disciplinæ dedidisset subditos,
Quam rite laudant sacra Dei volumina,
Quando ipse nullo non vacaret crimine,

Nihil verentur in Deum summum male
Venena linguæ mittere, & blasphemiis
Cœlum impetere, nec debitum Christo locum
Concedere, suam ut rite regat Ecclesiam:
Cui semper altis disciplinæ sepibus
Munire vites maximè cura fuit.
Verum solo dirum æquat hoc hominum genus
Minimen omne vincens & rapacibus
Concedit apriseruere radicitus,
Quicquid supremo constitum est ab Oenœo;
Ætolæ pubes tota quod vix seculo
Sudore multo restituere & sanguine
Queat futuro: sic vagari libere
Dedit per omnes, quà ferat mens, hæreses,
Et sacrosanctis prohibita tabulis Dei
Binis patrare facinora omnia licitè,
Crudele tantum præter id Homicidium,
Deliberata mente quod patret ferox
(Nisi lectione se redemerit libri)
Quisquam. Hæc licentia (heu Deus bone!) improba,
Quam turba Christi nomine sibi γνησίαν
Et vendicare certat armatus furor,
Nocturnus interim vigeat adulter, &
Si sæpius eôdem recidat, atque inferat
Varias in ædes filios propaginis
Adulterinè, qui auferant omnes opes,
Injuriam & cum jure sic commiscerat;
Quascunque jusserat tamen pœnas Deus
Inferre sceleri, nemo jam meritas luat:
Hicque manifesta furta patret, & parietum
Perfossor alter esto, vel Zonarius
Sodor: male ar si forte vitæ det Deus.

Ut

Ut pœnitere possit, urgent parcere
Tanquam innocenti. Cuncta per me protinus
Sint alba! Vivat falla semper proferens,
Seu testibus, seu construat tabulis dolos:
Perjurus omnis risor & qui fœderis,
Suam juvare si hoc videt sententiam,
Divisa temnens victimæ (proh!) viscera,
Pirata vivat, raptor & boum; neque
Lex ulla nostro sanciatur sanguine,
Peccare nec Rubrica prohibeat reos,
Et omne sanguinis procul *Paradigma* sit,
Impune liceat sic mihi loqui & libere.
Vitanda cædes una. Sed quid cæditur
Imago certa Numinis *Britannici*
In orbe? Quænam ibi Filium, *Exhæres* sit,
Vel proditoris jam jubet Lex sæcula
Per multa, militarium rapax nisi
Furor Tribunorum, quibus velle est suum
Pro lege? Quando abhorreat *David* tamen
Saulis ullam a veste partem demere.
Quis rege CAROLO temperantior fuit?
Quàm non venusta cum suo fuco Venus?
Quàm non adustus Bacchus ipsi epotus est,
At semper aqueo lotus a liquamine?
Cui grata magè repagula omnis Themidos
Objecta vitio, & cuique reddier suæ
Majore quisquam an præditus clementia?
Ulluſve populi Rex fuit studiosior
Salutis? Uni jam jugo si Ecclesiæ
Et Disciplinæ dedidisset subditos,
Quam rite laudant sacra Dei volumina,
Quando ipse nullo non vacaret crimine,

Religio sola tradita à parentibus
Lachrymosa nobis protulerat hæc tempora!
Quàm virgo supra collocata sidera
Elisa, quæ olim fræna Rexit Angliæ,
Ab intimo suspiria trahens pectore,
Nunc hujus insulæ ingemisceret malis!
Adeoque magnæ Rector is Britanniæ
(Quem scripta posteris celebriorem suis
Dabunt in omnia secla, quàm si Virgilî
Rediret umbra, vel Ennius desterteret)
Doleret à se belluam Romæ crucem
Clausam sacrâ Domini fuisse in vineâ
Fossa suisque sepibus; quæ Erymanthium
Crudelitate superat aprum spumeâ;
Has ipse sepes tolleret, ut è vineâ
Dejecta, Principum implicaretur plagis;
Denuóque sæpimenta densa exsurgerent,
Et alta, Christi de frutetо consita.
Hæc ipse fassus sæpe in Anglia fuit
Mœnia fuisse in Scotia una Ecclesiæ.
Hinc fœdus initum, ut bellua procul exulet
Romana; quo juravimus plus quam Jovem
Lapidem, paludemque Stygiam; nec hæreses,
Æquâ pati nec mente fera nos schismata,
Quicquidque Domino displiceret maximo;
Nos uniformem velle cultum Numinis
Sanctè tueri, nominique Regii
Semper futuros, Parlamenti & vindices.
Sed sacrosancti cura fœderis fuit
Contempta, sunt ut scripta scombros quæ tument,
Aut quæ vocantur temporum prognostica.
Quis Gordius jam Proteos nodus valet

Tenere

Includere, [illegible]
Nedum ſupremi [illegible]
Hac ſepe[illegible]
Præoccupavit Per[illegible]
Occidere? [illegible]
Quæ vineam [illegible]
Satis [illegible]
Unum [illegible]
Quæ Cæſari ſua [illegible]
Quàm illa, [illegible]
Delicta [illegible]
Et dum arbitrabam [illegible]
Regis ſacrati, [illegible]
Hinc quiſq[illegible]
Saccoque corpus &[illegible]
Seſeque totam [illegible]
Has deprecamur [illegible]
Succenſus [illegible]
Simulque [illegible]
(Non iſtum [illegible]
Quo [illegible]
Precetur &ne [illegible]
Diviſa toto ab [illegible]
Quando redigetur [illegible]
Ante univerſ[illegible]
Pelagive totis [illegible]
Ut inſula [illegible]
Abſorpta [illegible]
Te avertit [illegible]
Hoſque in Gigantes [illegible]
Niſi reſipiſcam [illegible]
Tuque ex prof[illegible]
Quod nomi[illegible]
Pōtes univerſi; [illegible]

Infundere animas hiſce vivas oſſibus.
Cuncti tenaces veritatis interim,
Cunctique fraudum neſcii, Pontus licet
Orbem minetur obruere jam fluctibus,
Potente ab uno pendeant ſemper Deo;
Suſpenſa moles hinc & inde cui maris
Immota ſteterat, ut ſalum per aridum
Iter pateret fœderatis tum ſuis;
Haud aliter acſi figerent veſtigia
Tellure ſolidâ: at vorticoſo gurgite
Ab eo redire juſſus, & promptus penu
Suo latex in tempore obruit ſimul
Cum Rege totam Ægyptiorum vim & manum.

Caſſandra veris infremuit ita Anglica
Hinc inde Græcis & Latinis verſibus.

Αἰαῖ τάλαινα θηλαμὼν πανευφάμη,
Καὶ πρόσθε μὲν πεύκινον ὠλαμπρόμην
Τριπλῆ λίσσος ἀγρία. ὕλησι γὰρ
Λίνου σε πλῆμον ἰσχναλδιανηγμένον
Φάσεσι κοσμεῖ πᾶσι νεανιαγλίαις,
Καὶ δῆσι ναῦται ἀμφιπαγεῖ ἐν θαυμάσιοι.

Saxons,
Danes,
Normans.

Iuſſum dere animas hilce vivas oſſibus.
Cunctí tenaces veritatis interim,
Cunctíque fraudum nectíi. Pontus lícet
Orbem minetur obruere ſuis fluctibus,
Potente ab uno pendeant tamen Deo;
Suſpenſa moles hinc & inde cui maris
Immota ſtetere, ut ſalum per arduum
Lucet paterni fœderatis tuis;
Haud aliter acti regerent veſtigia
Tellure ſolidâ: ac vorticoſo gurgite
Ab eo redire iuſſus, & promptus penu
Suo iuvex in tempore obruit ſimul
Cum Rege totam Ægyptiorum vim & manum.

Caſſandra veris inſremuit ita Anglica
Hinc inde Græcis & Latinis verſibus.

A Tot tyrannos ſuccumbere,
Non vidit ulla ætas priorum ſæculorum
Tot vafra fraudes ſcelera. Carnifex
Alium ex tyranno ſubdidit
Ex hoſte natus ſæpe hoſtem liberis,
Et ſanguine ſuo ſæpe ſanguinem lavit,
Sed ſæpe ſanguine ſuo ſanguinem ſe derivavit.

Saxones,
Danes,
Normans.

ILLVSTRISSIMI,

Et optimæ spei Adolescentis,

DAVIDIS WEMII,

Ex Wemiorum Comite Nepotis successuri quidem, sed (heu!) terris tantum ostensi, Apotheosis, seu rectius (ut verbo dicam novo) Epuramosis.

Si tenuis mihi antiquum: verum mi antiquus esto,
Natum de sancto semper me esse Deo.
Divitiasque, solum quas fundunt, carbo, salumque:
Omnipotens parcâ non dedit ille manu.
Sæpiùs ast istis ditantur limina Ditis;
Sed mihi divitiæ sunt bona sola Poli.
Magna domûs nostræ fuit usque potentia; Reges
Ast inopes ipsi, ni Deus addat, opem.
Hic sublimiter equo, grelsus glomerare superbos;
Recto alius certet vincere curriculo;
Dum qui aperit vivos latices in fonte Sionis,
Alis usque vehar me super astra suis.
Hic catulos, clandaque alius formidine saltûs;
Absque metu furta Poli dum capere mihi.
Sicque vale accipiter, supremum & tu mihi dicas;
Namque ego cœlestes aucupor altus aves.

Nec quisquam [illegible]
Lae verbi à cunis, Lactea mitque patet.
Lætamèo cessent infundere vina sepulchro
Divino semper nectare quippe fruar.
Flori legæque beent aliorum busta, quod omni
Omnis aqua hîc Acheronta sapit præ fonte perenni
Davidis, æternæ est quo mihi vita data.
Ver *Arabum* sordet, tum munus Græminis *Indi*,
Floribus è lectis plectatur nulla corolla,
Omnipatræ nullus spargere cuiret opes:
Gestio me solo purgatum sanguine Christi
Esse & odoratum me unguine ritè Dei.
Quod si & adhuc inferre velis, mihi ramus olivæ
Germinet; á Domino pax quia parta Deo est.
Nunc maturus ego; at cunctos, mihi grata, parenti
Atrope, quos animis, triplica utrique dies.
Quod reliquum est, toro, rectum da ut Christe perennem,
Datu meliorem, quietis super astra fruar.

BRITISH MUSEUM

FINIS.